

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1416

гр. София, 14.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 14.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разглежда дело номер **11159** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.161 АПК.

Образувано е по молба от К. М. К., чрез адв. Г. Л. В. с искане за възстановяване срока за обжалване на Решение № КЛ-39/16.10.2024г. на Комисия по прозрачност по ЗЛПХМ, респ. на жалбата срещу Решение № НРС-33295/25.12.2023г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа и правна страна, съдът намира следното:

Искането по чл. 161 от АПК е подадено в законовия 7-дневен срок след съобщаване на определението за прекратяване на делото, следователно то е допустимо и следва да се разгледа по същество. В тази връзка съдът съобрази, че с Определение №26754/11.12.2024 г. по адм.д. № 11159 /2024 г. по описа на АССГ е оставена без разглеждане, като просрочена жалба от К. М. К. срещу Решение № КЛ-39/16.10.2024г. на Комисия по прозрачност по ЗЛПХМ, поради което същата е отхвърлена като процесуално недопустима и е прекратено производството по делото.

В молбата си за възстановяване на срока жалбоподателят твърди, че поради липса на индикации за начало на редовен административен процес по оспорване на процесния акт по административен ред, то не е било възможно да бъдат следени сроковете, предвидени в чл. 97, ал.1 от АПК, в следствие на което лицето е било въведено в заблуждение и е пропуснал срока за обжалване.

Съгласно чл. 97, ал. 1 от АПК, Комисията по прозрачност е следвало да се произнесе в едномесечен срок от получаване на преписката, съответно до 30.09.2024 г.

Комисията не се е произнесла в този срок, поради което за жалбоподателя е започнал да тече 14-дневния срок за обжалване на акта по съдебен ред, а именно до 14.10.2024 г. Комисията се е произнесла с Решение № КП-39/16.10.2024г.

Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от АПК предоставя възможност на страната, която е пропуснала срока за обжалване, да поиска възстановяването му, ако пропускането се

дължи на особени непредвидени обстоятелства или на поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. Следователно, за да се възстанови пропуснат срок, следва да се докаже наличието на една от двете алтернативни предпоставки, представляващи причина за пропускането му.

Първата предпоставка е настъпването на непредвидени обстоятелства. Такива са обикновено факти от действителността, при наличието на които лицето изпада в обективна невъзможност да реализира своите права или пречки, които не би могло да отстрани или преодолее. По делото не са представени доказателства по ал. 2 от чл. 161 от АПК, обосноваващи наличието на такива обективни непреодолими причини или събития, довели до невъзможност за реализиране на правото на оспорване на акта по съдебен ред от жалбоподателя.

Втората предпоставка е да е налице поведение на администрацията, въвела жалбоподателя в заблуждение. Твърденията на К. М. К. са именно в тази насока.

Съдът намира за неоснователни аргументите за виновно поведение на администрацията, изразяващо се в неуведомяването на оспорващия за датата на постъпване на преписката в Комисията по прозрачност, тъй като за жалбоподателя е налице процесуалната възможност да проследи изпращането на преписката, т.е. да се установи началният момент, от който се брои срокът за произнасяне от по-горестоящия административен орган.

Разпоредбата на чл. 97, ал. 1, изречение трето АПК наистина предвижда задължение за горе стоящия орган за уведомяване на подателя на жалбата, но неизпълнението му не е скрепено с процесуални последици относно течението на сроковете.

Възражението в жалбата за виновно поведение на администрация е неоснователно и не е съобразено с постановеното в Тълкувателно решение № 6 от 30 юни 2015 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСС на Първа и Втора колегия на ВАС, според което уредбата в АПК предвижда, че когато жалбата се подава чрез административния орган, който е издал първоначалния административен акт и той не се е възползвал от даденото му правомощие по чл. 91, ал. 1 от АПК да преразгледа акта, ал. 2 го задължава да изпрати незабавно преписката на по-горестоящия орган. Ако това задължение не бъде изпълнено от органа, чрез който се подава жалбата по административен ред в предвидения тридневен срок след изтичането на срока по чл. 91, ал. 1 от АПК и цялата преписка не бъде изпратена на по-горестоящия административен орган, на жалбоподателя е предоставена възможност да изпрати препис от жалбата на този орган. Следователно за последния е налице процесуалната възможност да проследи изпращането на преписката, т.е. да се установи началният момент, от който се брои срокът за произнасяне от по-горестоящия административен орган. Ето защо според настоящия съдебен състав трудността за проследяване на началния момент на срока за произнасяне от този орган е преодолима. В тази насока е и съдебната практика, обективизирана в Определение № 8280/29.09. 2022 г. по адм. д. № 8237/2022 г. на ВАС. По посочените аргументи искането за възстановяване на срока за обжалване на Решение № КЛ – 39/16.10.2024г. на Комисията по прозрачност е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Поради изложеното и на основание чл. 161 от АПК Административен съд – София град, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 161, ал. 1 от АПК, предявено от К. М. К., чрез адв. Г. Л. В., за възстановяване на срока за обжалване на Решение № КЛ-39/16.10.2024г. на Комисията по прозрачност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: